

בעזה זו בין בעזה ב זוכים לירש ארץ כי בעזה זו זוכים לארץ ישראל בחז' המלכות ולעולם הבא זוכים לארץ העליונה שהיא הבינה [קהלת]♦

השלמה מההשומות (סימן ה, עי' עליו לעיל דף רל"ה ע"ב)

התכללות ההיכלות התחתוניות בהיכל העליון ע"י קבלתם אור העליון מהיכל ק"ק

ויביאו את המשבון אל משה וגו'. [קהלת] כדי לבאר פסוק זה מקדמים ואומר (שמות לט) **בתיב** (יחזקאל א) **וממעל לרקיע** אשר על

ראשם כמראה אבן ספיר דמותם בסא ועל דמותם הבסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה,

ומබאר איזה רקייע זה, **הא והוא רקיע, רקיע מאי עלייהו דארבע חיוון** זה אותו רקייע שעומד על ד' חיות שהוא היכל ק'ק העומד ע"ג היכל הרצון שבו הראשי החיות, **בד מסתליך בגו חד אוירא דבטש בהו** דכאמיר הם עולמים לתוך האויר הקדוש בהיכל ק"ק, כיון שהם קיבלו התעוררות עליונה ממן הם

• • • א/or הרשב"י • • •

כתב הרמ"ק דבහיכל ק"ק שהוא רוחני הרק ונעלם שם מקום מטטרון'ן ונסדרפויין, ובו נכללים כל ההיכלות התחתוניות, וכלותם נעשה ע"י שמקבל אור העליון דאצלות, ואו יש בכחו לעלות ולכלול בו את ההיכלות התחתוניות. והנה סוד החיות הם מיכאל גבריאל אוריאל רפאל הם בהיכל הרצון שם ראשי החיות ושאר גופם הוא בהיכלות התחתוניות.

[קהלת] ע"פ הזו ה"ק ח"א דף קע' ע"ב. [קהלת] כדי להבין דברי הזו ה"ק נקדמים דהנה בעולם הבריאת יש ז' היכלות שתהתקון שבhem הוא מלכות הנק' לבנת הספר ווהעלון נקרא קדש קדשים, וצריך לידע שיש שניי בעולם הבריאת משאר העולמות כי בבריאת ההיכל דתית שהוא היכל הרצון הוא למלעה מהיכל החסיד הנקרא אהבה, ומעל היכל הרצון יש את היכל ק"ק שבו יש כלות כל היזרכות.

ה לימודי היומי

לע"ג הרב יהושע מאמאן בן אסתריא זצ"ל

מתעוררים לעלות, אבל לא זקפין רישא לאסתבל לא לעילא לא מעלים את ראש להטבל למעלה בגין דההוא רוח החיה בטש בפלדו כיון שהוא רוח החינוי אליהם בוטש ומאייר בהם لكن לא מעלים ראשיהם מפחד ה' ומהדר גאונו, ובהוא רוח מסתלקי בלהו וע"י אותו רוח קדושה הם עלולים כוללים זה בזה להיכל ק"ק, لكن אין מעלים ראשם, אמנם אם היו שואפים לעלות למעלה ללא התעוררויות העליון לא היו יכולים לעלות בלי שיוקפו ראשם למעלה, אבל עתה שקיבלו חיים העליון אין יכולים לעלות ראשם (רמ"ק), וכ' הרמ"ק דבاهיכל ק"ק נמצאים מטרו"ן וסנдельפו"ן, מ"ט הוא שר החיים ממשלה היום, וסנד"ל הוא שר האופנים ממשלה הלילה, ובמו שהחיות שם ההיכלות ממשלה היום עלולים ונכללים זה בזה אף האופנים ממשלה הלילה נכללים זה בזה, והיינו דכתיב, ובגשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמם בשם שהחיות שם ההיכלות מתרנאים ונכללים זה בזה מן המלכות לעלה כך גם האופנים שם ממשלה הלילה נכללים זה בזה לעלה בהיכל ק"ק [זקע]. וכתייב עוד כתוב שם כי רוח החיה באופנים כי גם האופנים שם ממשלה הלילה קיבלו מלמעלה רוח של חיים גם כן, וכן נכללו אף הם זה בזה עד היכל ק"ק (רמ"ק).



[זקע] ואפשר דאיירי בתפילה ערבית שההיכלות הם בנוק נורע.

ההיכל היומי

לע"ג הרב יהושע מאמאן בן אסתريا צ"ל

מסביר מדו"ע יש צורך גובה שיקבלו התערורות מלמעלה

אםאי מסתכלקי, פי' מקשה אמאי יש צורך גובה שיקבלו מלמעלה התערורות שיכללו לעלות ולהככל בהיכל העליון, ומשיב דעתך פעליה זו **אלא בד**

בטש ההוא אונירא עליהו שהרי כאשר בוטש ומאריך ההיכל העליון את האויר הקדוש על ההיכלות התחתונות, **סליק לאין ארבע דתחות**

האי חיה עלים ונכללים ההיכלות התחתונות זה בזו, עד היכל ק'ק שם ד' חיות שם תחת המלכות דעתילות שהיא חייה על כסא הבוד בסוד האדם שעל הכסא שהוא

מתקשת בד' חיות אלו שהם כב הנגתה את התחתונות **ואינון סליק לה ליעילא** דהינו כשהתחתונות נכללים בה היא עולה מלמעלה, והאמת הוא שהיא מעלה

אתם אלא שנראה כאילו הם מעליים אותה, **עד דמתין לה לנבי זהרא עלאה** עד שבאה עמו לו"א שהוא תפארת דעתילות (הנקרא זהר העליון) לצורך

היזוג, **זהינו רזא דכתיב** וזה הסוד שכותב, (תהלים מה) **בתולות אחריה רעותיה מובאות לך** שההיכלות אף שעולות עם המלכות אינם

מתייחדים עם התפארת אלא הם נשאות כבתולות, ואינם אלא אחריה שאינם נכללות ממש בה אלא הם שלוי המועל, אלא שהם מובאות כי אין זה אלא שהם נטפלות למלכות

בעניין שאמר שהכסא נושא את נושאיו (רמ"ק), **בגין דחני ארבע אקרין חבי** ואף שעלו מלמעלה עם המלכות מ"מ הם נקרים עדין ד' ראשיהם כי הם ראשי

הנגגה לעולם, **ולא זוז מן חיה דא, דאייה כורסיא, לעלמי** ואף שעולים מלמעלה אין מלכות מסתלקת מהם, אלא הם לא זרים מן המלכות לעולם שהוא

בח' הכסא, והטעם שנקרהת המלכות כסא הוא כיון שהיא כסא לבח' העליונות ממנו

(רמ"ק). וְסַלְקֵיּוּ לְהָ מִתְתָּא לְעַיְלָא וּמַעַלִּים אֶת הַמְלֻכֹּת מִהְבָּרִיאָה אֶל הַאֲצִילוֹת, לְאַתְקָנָא בּוֹרְסִיא לְגַבְיִ עַיְלָא לְתַקֵּן אֶת הַמְלֻכֹּת שֶׁהָיָה נִקְרָאת בְּסָא לְגַבְיִ זֶ'א שֶׁלְמַעַלָּה מִמְּנָה, וְרֹזָא דָא (בראשית ז) וּזְהַ סָוד פָּסוֹק וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתִּרְם מַעַל הָאָרֶץ וַיִּשְׂאוּ הַחִיכָּלוֹת וַחֲיוֹת הָם כְּבִיכָּול נִשְׂאוּ אֶת הַמְלֻכֹּת וְלֹא שָׁם מִמְּשָׁ נִשְׂאוּ אֶלָּא הִיא מַעַצְמָה וְהִינְנוּ וַתִּרְמָה מַעַצְמָה עַלְתָּה מִן הַבָּרִיאָה. וּכְדִי אַסְפָּתְלָקָת לְעַיְלָא וְכָאֵשֶׁר עַלְתָּה מַעַצְמָה לְלַמְעָלָה, וְאַלְיַין סַלְקֵיּוּ לְהָ וְהָם נְרָאִים כָּאַילָוּ מַעַלִּים אֶתְהָה, בְּדִין בְּתִיבָּ אֹז כְּתוּב, וַיִּבְיאֵוּ אֶת הַמְשִׁבְּנָן אֶל מֹשֶׁה שַׁהְבִּיאוּ וְהַעֲלָוּ אֶת הַמְלֻכֹּת אֶל מִשְׁהָ שֶׁהָוָא רְוּמוֹ לְזֶ'א (רמ"ק) וְכָל זֶה לְצֹורָךְ הַיְיחָד עַלְיוֹן כְּדַלְקָמָן.

השכינה עליה מַאלִיה לְאַצְילוֹת לְהַתִּיחָד עַם זֶ'א, אֶלָּא דְנַרְאָה כָּאַילָוּ דִי חַיָּות נְוֹשָׂאות אֲוֹתָה לְלַמְעָלָה

וַיִּבְיאֵוּ אֶת הַמְשִׁבְּנָן הַמְחַיֵּת שְׁבָהָם הַחִיכָּלוֹת כָּאַילָוּ הַעֲלָוּ אֶת הַשְּׁכִינָה לְלַמְעָלָה, בְּמַה דָּאָתָּ אָמֵר מַוְּבָּאֹות לְזֶה מְדֻלָּא אָמֵר מַבְיאֹת שְׁהָם מַוְּבָּאֹות עַל יְדֵי הַמְלֻכֹּת, וּבְתִיבָּ וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה אֶל זֶ'א, בְּמַה דָּאָתָּ אָמֵר כָּמוֹ שָׁאֵר הַכְּתוּב דְמָוֹת בְּמַרְאָה אָדָם עַל זֶ'א, בְּמַה דָּאָתָּ אָמֵר כָּמוֹ שָׁאֵר הַכְּתוּב דְמָוֹת בְּמַרְאָה אָדָם עַל יְהִיּוּ מַלְמַעַלָּה, וּמְבָאֵר פָּסוֹק זֶה וְהִיְינּוּ רֹזָא דָאָדָם שַׁהְוָא סָוד אָדָם